

AFGØRELSE Nr. 173

af 9. december 1998

om de fælles regler, som skal anvendes af medlemsstaterne i forbindelse med refusion mellem institutioner som følge af overgangen til euro

(2000/C 27/07)

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS ADMINISTRATIVE KOMMISSION
FOR VANDRENDE ARBEJDSSTAGERES SOCIALE SIKRING HAR —

under henvisning til artikel 81, litra a), i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, i henhold til hvilken den har til opgave at behandle ethvert administrativt spørgsmål eller fortolkningsspørgsmål, der opstår i forbindelse med bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 1408/71 og senere forordninger,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1103/97 af 17. juni 1997 om visse bestemmelser vedrørende indførelsen af euroen,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 974/98 af 3. maj 1998 om indførelsen af euroen,

under henvisning til artikel 36, artikel 63, stk. 1, og artikel 87, stk. 1 i forordning (EØF) nr. 1408/71,

under henvisning til artikel 93, 94, 95 og artikel 102, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EØF) nr. 574/72,

under henvisning til Den Administrative Kommissionens afgørelse nr. 153 af 7. oktober 1993 om de blanketter, der skal benyttes ved anvendelsen af forordning (EØF) nr. 1408/71 og (EØF) nr. 574/72, navnlig blanket E 125,

under henvisning til Den Administrative Kommissions afgørelse nr. 168 af 11. juni 1998 om ændring af blanket E 127, og

ud fra følgende betragtninger:

Af administrative årsager er det påkrævet at fastsætte fælles regler, som skal anvendes af medlemsstaterne i forbindelse med refusion mellem institutioner som følge af overgangen til euro;

medlemsstaterne er i overgangsperioden (fra 1. januar 1999 til 31. december 2001) ikke forpligtet til at anvende euroen som regningsenhed. Derfor kan der heller ikke pålægges en sådan forpligtigelse med hensyn til refusion af udgifter til naturalydelse i overgangsperioden. For de sager, som ikke er afsluttet

pr. 31. december 2001, er det imidlertid påkrævet at fastsætte bestemmelser for at undgå konflikter mellem medlemsstaterne

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

A. Perioden mellem den 1. januar 1999 og den 31. december 2001:

1. De refusionskrav, der er anført på blanket E 125 og E 127, kan fortsat opgøres i den nationale valuta.
2. Når en medlemsstat har til hensigt at omregne de refusionskrav, der er opgjort i den nationale valuta, til euro, underretter den straks de øvrige medlemsstater herom gennem Den Administrative Kommission.
3. Så snart modværdien i euro af den nuværende valuta i de medlemsstater, som deltager i den fælles valuta foreligger, fastsættes de fikserede beløb i henhold til artikel 94 og 95 i forordning (EØF) nr. 574/72 både i den nationale valuta og i euro og offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

B. Perioden fra den 1. januar 2002:

1. Med virkning fra den 1. januar 2002 kan de medlemsstater, som deltager i den fælles valuta, kun opgøre deres refusionskrav ifølge blanket E 125 og E 127 i euro, og samtlige beløb på disse blanketter skal derfor udelukkende opgøres i euro.
2. Refusionskrav på blanket E 125, der er blevet opgjort i den nationale valuta, men som endnu ikke er blevet afregnet den 1. januar 2002, skal omregnes til euro ved, at det samlede beløb for hver opgørelse E 125 omregnes til euro. På en opgørelse E 125, skal samtlige beløb, som der kan gøres indsigelser mod, ligeledes omregnes til euro. Omregningen foretages af den institution, det kontaktorgan eller den myndighed, som behandler refusionskravet.
3. Refusionskrav på blanket E 127, der er blevet opgjort i den nationale valuta, men som endnu ikke er blevet afregnet den 1. januar 2002, skal omregnes til euro på grundlag af de månedlige gennemsnitlige udgifter, som Den Administrative Kommission har omregnet til euro, og som er offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. Omregningen foretages af den institution, det kontaktorgan eller den myndighed, som behandler refusionskravet.

C. Bestemmelser for at fremme overgangen til euro

1. Sekretariat for Den Administrative Kommission udarbejder senest pr. 30. september 2001 og i overensstemmelse med artikel 101, stk. 1 i forordning (EØF) nr. 574/72 en opgørelse over refusionskrav for de regnskabsår, for hvilke der stadigvæk mangler at blive afregnet refusionskrav i henhold til artikel 94 og 95 i forordning (EØF) nr. 574/72.
2. Saldoen for de refusionskrav, som en medlemsstat har fremsat i den nationale valuta før overgangen til euro, efter fradrag af de omstridte beløb, som er blevet meddelt før betalingen, afregnes i videst muligt omfang før den 31. december 2001, medmindre andet følger af bilaterale aftaler.
3. For at undgå en for lang overgangsperiode skal medlemsstaterne overholde de forældelsesfrister, der er fastsat i

artikel 100 i forordning (EØF) nr. 574/72, medmindre andet følger af bilaterale aftaler. Endvidere anmodes medlemsstaterne om med alle til rådighed stående midler at bestræbe sig på at gennemføre de foranstaltninger, der er foreslået i Den Administrative Kommissions henstilling nr. 20 af 31. maj 1996, med henblik på at fremskynde afregningen af refusionskrav.

Denne afgørelse finder anvendelse fra den første dag i den måned, der følger efter offentliggørelsen i *De Europæiske Tidende*.

Formand for Den Administrative Kommission

Helmut SIEDL

DEN ADMINISTRATIVE KOMMISSION FOR VANDRENDE ARBEJDSSTAGERES SOCIALE SIKRING

(2000/C 27/08)

I forbindelse med de årlige gennemsnitlige udgifter tages der ikke hensyn til nedsættelsen på 20 % i henhold til artikel 94, stk. 2, og artikel 93, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 574/72.

Den gennemsnitlige nettoudgift pr. måned er blevet nedsat med 20 %.

GENNEMSNITLIGE UDGIFTER TIL NATURALYDELSER — 1996 ⁽¹⁾

I. Anvendelse af artikel 94 i forordning (EØF) nr. 574/72

Ved den skønsmæssige fastsættelse af udgifterne til naturalydelse, som er udredt i 1996 til familiemedlemmer i henhold til artikel 92, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71, bør de nedenfor gennemsnitlige udgifter anvendes:

	Pr. år		Nettobeløb pr. måned	
Grækenland	169 682	GRD	11 312	GRD
Frankrig	8 086,80	FRF	539,12	FRF
			82,19	EUR
Sverige	9 632,06	SEK	642,14	SEK

II. Anvendelse af artikel 95 i forordning (EØF) nr. 574/72

Ved den skønsmæssige fastsættelse af udgifterne til naturalydelse, som er udredt i 1996 i henhold til bestemmelserne i artikel 28 og 28a i forordning (EØF) nr. 1408/71, bør de nedenfor anførte gennemsnitlige udgifter anvendes:

	Pr. år		Nettobeløb pr. måned	
Grækenland	268 365	GRD	17 891	GRD
Frankrig	21 760,73	FRF	1 450,72	FRF
			221,16	EUR
Sverige	37 342,17	SEK	2 489,48	SEK

⁽¹⁾ Gennemsnitlige udgifter Spanien og Luxembourg: EFT C 303 af 2.10.1998; gennemsnitlige udgifter Belgien, Irland, Nederlandene og Portugal: EFT C 56 af 26.2.1999; gennemsnitlige udgifter Tyskland, Østrig og Det Forenede Kongerige: EFT C 228 af 11.8.1999.